

»Du kan for mig gøre ganske som du vil, lille Mor! Mig er det ligemeget,« sagde hun, lagde med et træt Udtryk Bogen bort og gik ind til sig selv.

DEN næste Formiddag, da Jytte traf sin Fætter i Haven, spurgte hun ham, om han kunde overlade hende en Vogn engang i Løbet af Eftermiddagen. Hun vilde gerne gøre sin Veninde, Doktorfruen i Jerve, et Genbesøg.

»Det er kedeligt, jeg har netop givet Kusken en anden Ordre. Kan det ikke vente til imorgen?«

»Jo, kære — imorgen eller en anden Gang. Det er ganske ligegyldigt,« sagde Jytte og var straks mest tilbøjelig til helt at opgive Turen.

Den følgende Dag ved Firetiden kom hun alligevel afsted.

Da hun holdt foran Lægeboligen, saae hun straks, at hun kom ubelejligh paa Grund af Sturvask. Rundt om Huset hang Tøj i Solen. Ogsaa i Haven var der trukket Snore; den friske Os af Lud sporedes helt ud paa Vejen. Hun fandt alle Døre aabne, gik fra Stue til Stue uden at træffe et Menneske.

Veninden stod ude i Haven midt i de blafrende Lagenrækker med Hovedet skjult i en stor Helgolænder. Et lille Barn sad ved Siden af hende i Græsset og ribbede eftertænksomt en Fandens Mælke-